

AIXÍ TREBALLEM!

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA
DE CATALUNYA

1320284521

PETITA LLAVOR

Tarda plàcida i tranquil·la
asseguts sobre la gespa
en idíllic paratge,
tots escolten Jesús,
àvids del seu missatge.

El Mestre els va dient ...
aquest granet de mostassa
insignificant llavor,
arribarà a convertir-se
en arbre majestuós ...

Símbol del Regne del Cel ...!
que bé reflecteixes un NEN ...!

Petita llavor d'amor ...
família ... escola ... entorn ...

Petita llavor d'un gest gratuït
somriure ... fer l'altre feliç ...

Petita llavor d'amistat,
on els companys, alegres ocellets,
es vindran a aixoplugar.

L'escola té aquest encís ...
fa "grans", els éssers "petits".

INFANT, petita llavor,
arbre d'esplèndida branca ...

Tu ets del món l'esperança !

Gna. Lucila H.

Consum amb criteri

El consum és la resposta que tenim per satisfer unes necessitats que podríem anomenar bàsiques o primàries, com poden ser la necessitat de menjar, de beure, d'habitatge, salut, educació, de desplaçament, d'esbarjo ... Aquestes necessitats, i les respostes amb què cadascú les resol, depenen de molts factors: edat, nivell social i econòmic, formació, etc.

Les necessitats primàries que hem de satisfer i les necessitats que la societat actual genera en relació amb la millora de la qualitat de vida, o el viure confortablement, ens porten a desitjar molts productes que les disponibilitats econòmiques, a vegades, no permeten comprar. El consum esdevé, així, una cursa frenètica que devora els objectes produïts, ja que les innovacions tecnològiques permeten fabricar més i millors productes constantment, i atès que com més es té més es desitja pot succeir que la satisfacció de les necessitats s'allunyi a mesura que hom consumeix. Consumir, és una acció social que l'home ha fet sempre; però avui dia, amb la industrialització, la comercialització en massa, l'extrema divisió del treball ..., és un acte que s'ha massificat, s'ha deshumanitzat i podríem dir que, per les seves repercussions sobre els estils de vida dels ciutadans, s'està convertint en un fenomen econòmic i social molt important.

L'educació del consumidor és, sens dubte, responsabilitat de tota la societat, i molt particularment de la família i de l'escola per motiu de la seva influència en la formació del nen o la nena. Formar l'infant com a consumidor, però, no consisteix a donar molta informació, ni a dir què ha de fer o no ha de fer, sinó que a partir de donar-li nous punts de referència i una informació adequada a les seves capacitats, cal desenvolupar el seu esperit crític davant del fet de consumir. La importància de tenir uns punts de referència és especialment justificada perquè aquest és un camp educatiu on no hi ha un model de conducta únic. L'educació per al consum entra en el camp de la ideologia i l'ètica. No es pot pretendre tenir com a objectiu que els nens i les nenes no consumeixin, perquè això és una opinió personal, de la mateixa manera que ho és consumir en excés. Però cal que aquesta opció personal sigui presa amb el màxim d'informació i d'esperit crític, i que no sigui solament una conseqüència de la imposició de la moda, de la publicitat o del què diran; criteris aquests que ens influeixen molt a tots, però especialment als infants.

Caldrà que els nens i les nenes coneguin diversos models de conducta (per part dels educadors, pares i mestres) i el perquè de cadascun, i a partir d'aquest coneixement que puguin escollir el propi. Donar punts de referència, informar i desenvolupar l'esperit crític són els tres grans eixos d'una educació per aprendre a ser consumidors racionals.

Margarita Guinó Arias
Directora

OBRINT HORITZONS

La nostra vida és un camí bell i dur al mateix temps, amb moments d'alegria i de patiment. Un caminar intel·ligent suposa una bona orientació, envers la meta i triar amb encert els camins que hem de recórrer, les etapes a realitzar, el ritme de la marxa de la vida, els companys de viatge i els guies eventuals. Però, sobretot, el camí de la vida exigeix confiança, entusiasme i valor, i al mateix temps, realisme, lleialtat d'esperit. Es sosté per la fe, l'esperança i l'amor.

El camí de la vida és una aventura: no hi ha res previst; per això és necessari ser dúctil, tenir fantasia i creativitat. A més una revisió sèria i permanent. És un camí sense garanties, però no és irracional ni ens ha de provocar recel. No està matemàticament calculat o rígidament programat, sinó obert a la sorpresa, a l'imprevist i al risc.

Amb senyals meravellosos, alegres, expectants, se'ns presenta com experiència viva, profundament participativa, original, única. El camí és completament personal, però no és individualista; admet companys de viatge i guies; més encara, els reclama. Aquests companys de viatge i guies, són dipositaris de valuosos missatges i experiències que ens ofereixen. El primer company de viatge és Jesucrist.

L'escola, per mitjà de la comunitat educativa és guia que vol ajudar als seus alumnes a qüestionar-se, analitzar-se, comprometre's. Així, un altre dia afrontaran la vida amb les preguntes adequades, sabent que moltes respostes es troben, quan estem assossegats, quan som capaços de somriure, quan estem disposats a recórrer la distància que hi ha entre la intel·ligència i el cor.

"Tota la Terra està dissenyada perquè el rostre s'alci, i la mirada preguntí" (Albert Camus). Fer-los descobrir que la vida té diferents estacions. Cada una té els seus colors. N'hi ha una que s'assembla molt a la primavera, amb el mateix somni de collita abundant; si pares i mestres sabem posar tots els elements necessaris perquè hi hagi estímul i acceptació, i sempre amb molta paciència, per ajudar a aquesta llei del creixement, aconseguirem que vagi descobrint el seu propi ésser.

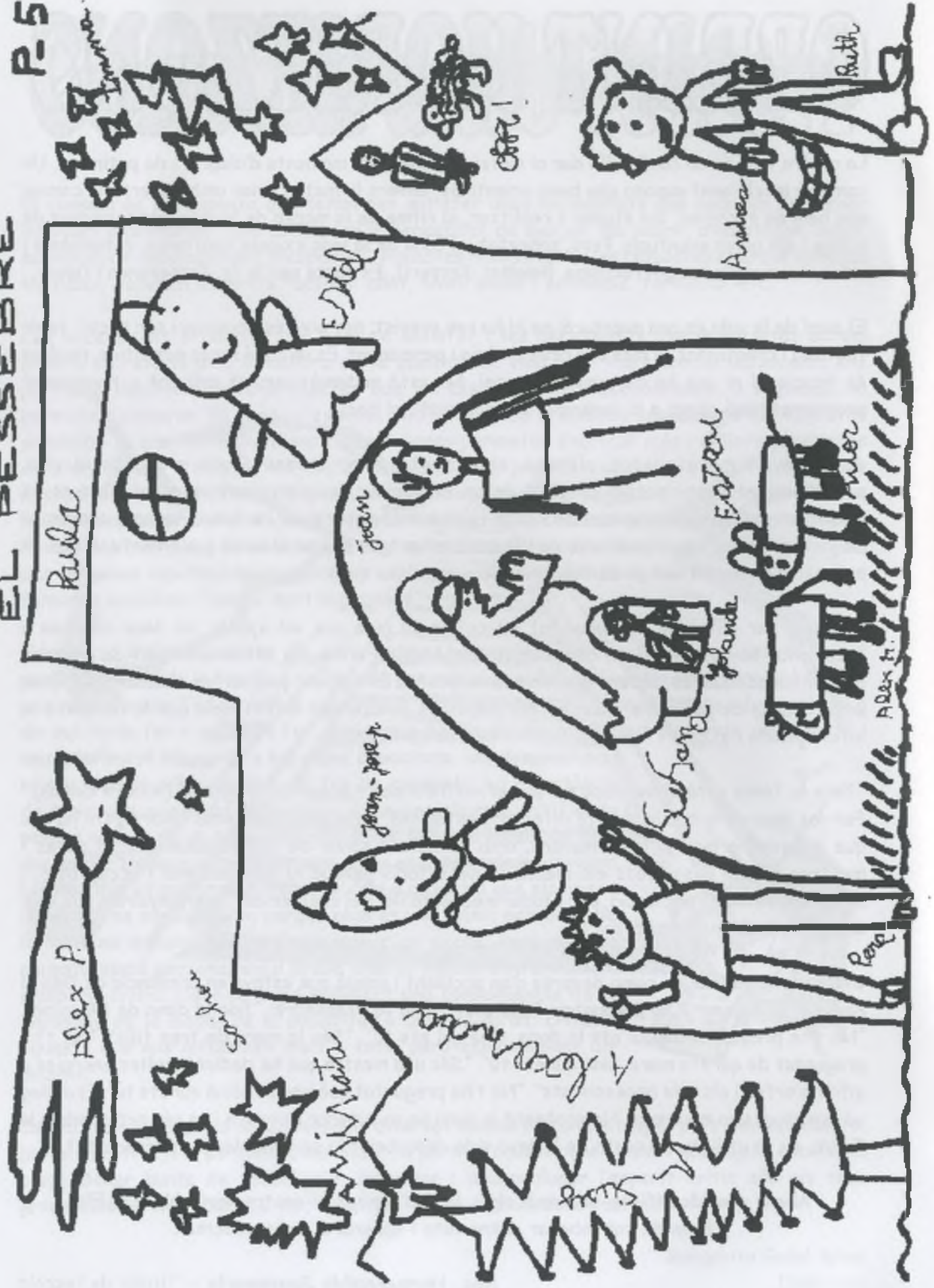
Una dona va entrar en coma després d'un accident i somià que estava en presència de Déu al Paradís. El Senyor li va preguntar: "Qui ets?". Ella va respondre: "Sóc la dona de l'Alcalde". "No t'he preguntat de qui ets la dona, sinó qui ets tu". "Sóc la mare de tres fills". "No t'he preguntat de qui ets mare, sinó qui ets tu". "Sóc una mestra que he dedicat moltes energies a infants orfes i als més necessitats". "No t'he preguntat què has fet sinó qui ets tu". El diàleg va continuar una mica més. Naturalment la dona no va superar l'examen i va ser retornada a la Terra, on va utilitzar la resta de la seva vida descobrint la seva verdadera personalitat.

**Abans que identificar-nos amb algú, hem d'aspirar al nostre veritable ÉSSER.
Hem de col·laborar entre tots i aprendre a ser efectius.**

Gna. Hermenegilda Santamaría - Titular de l'escola

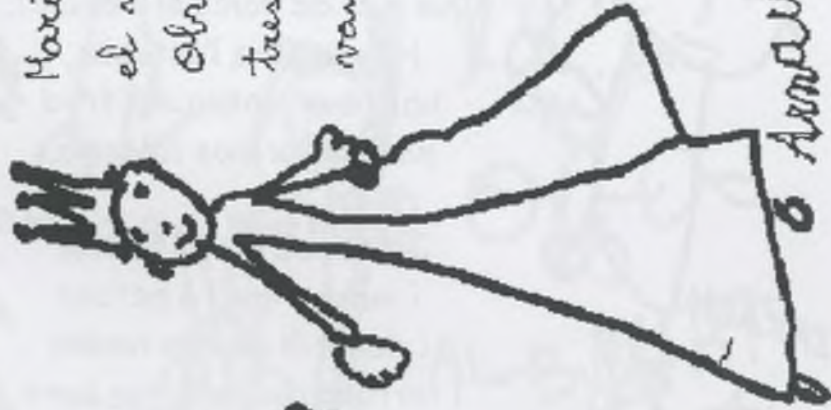
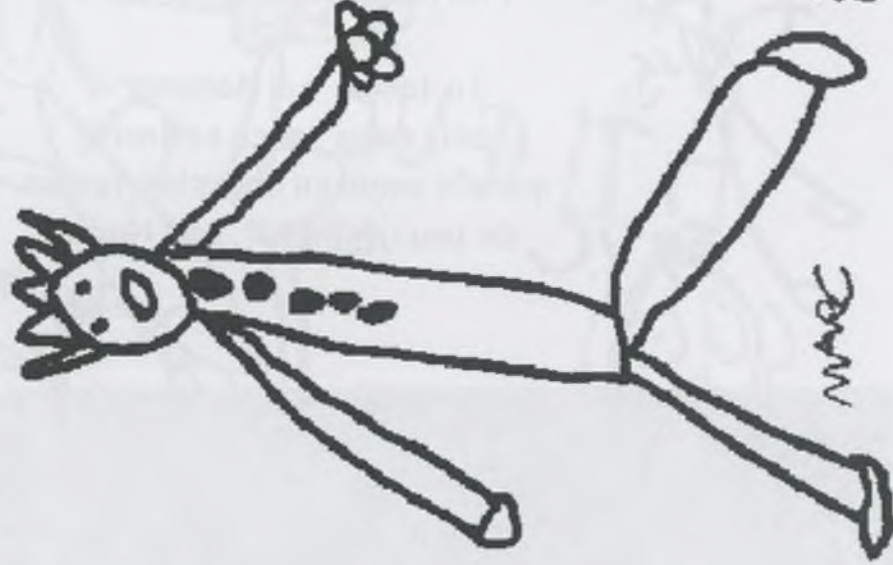
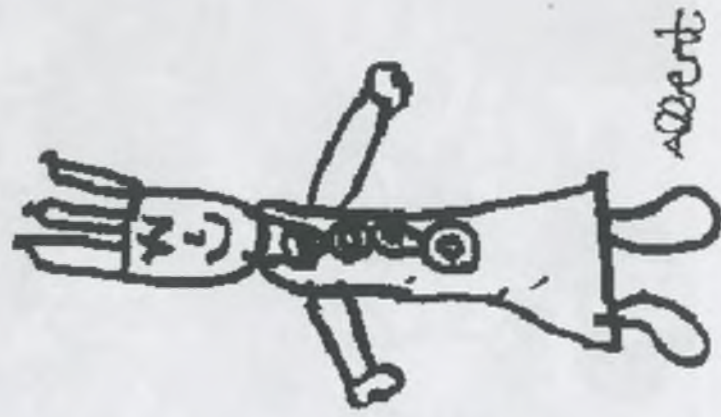
EL PESSEBRE

P.5

Josep i Maria se'n van anar de viatge. Maria estava esperant un fillot. Quan eren en un poble anomenat Betlem, va arribar el moment en què havia de néixer el fillot de Maria. Totes les posades eren plenes. Llavors es van refugiar en una estal·lia, i allà va néixer el Nen Jesús. La seva mare, la Verge Maria, el va estovar entre palles. A la nora hi havia uns pastors, que van anar corrents a l'estal·lia. Li duïen regals. Després, uns savis vinguts d'Orient que seguien una estrella s'alegraren molt de

veure l'Infant amb
 Maria i prosternant-se,
 el van adorar.
 Obriren els seus
 tresors i els hi
 van oferir.

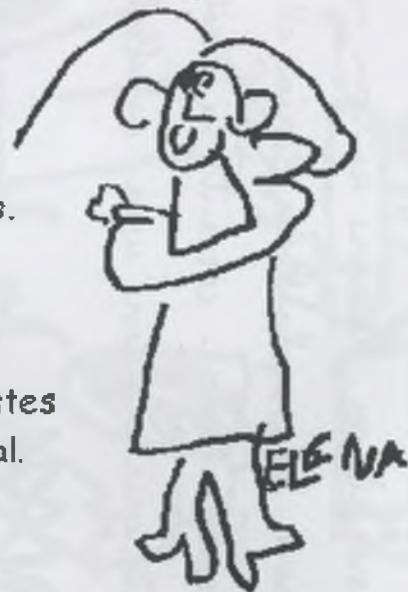
El·s men·s i men·es de P-4 us
volen felicitar el Nadal!

JESUSET

Que n'és de bonic el Jesuset.
Ha nascut a l'establia,
ha baixat enmig del fred
per portar-nos l'alegria.

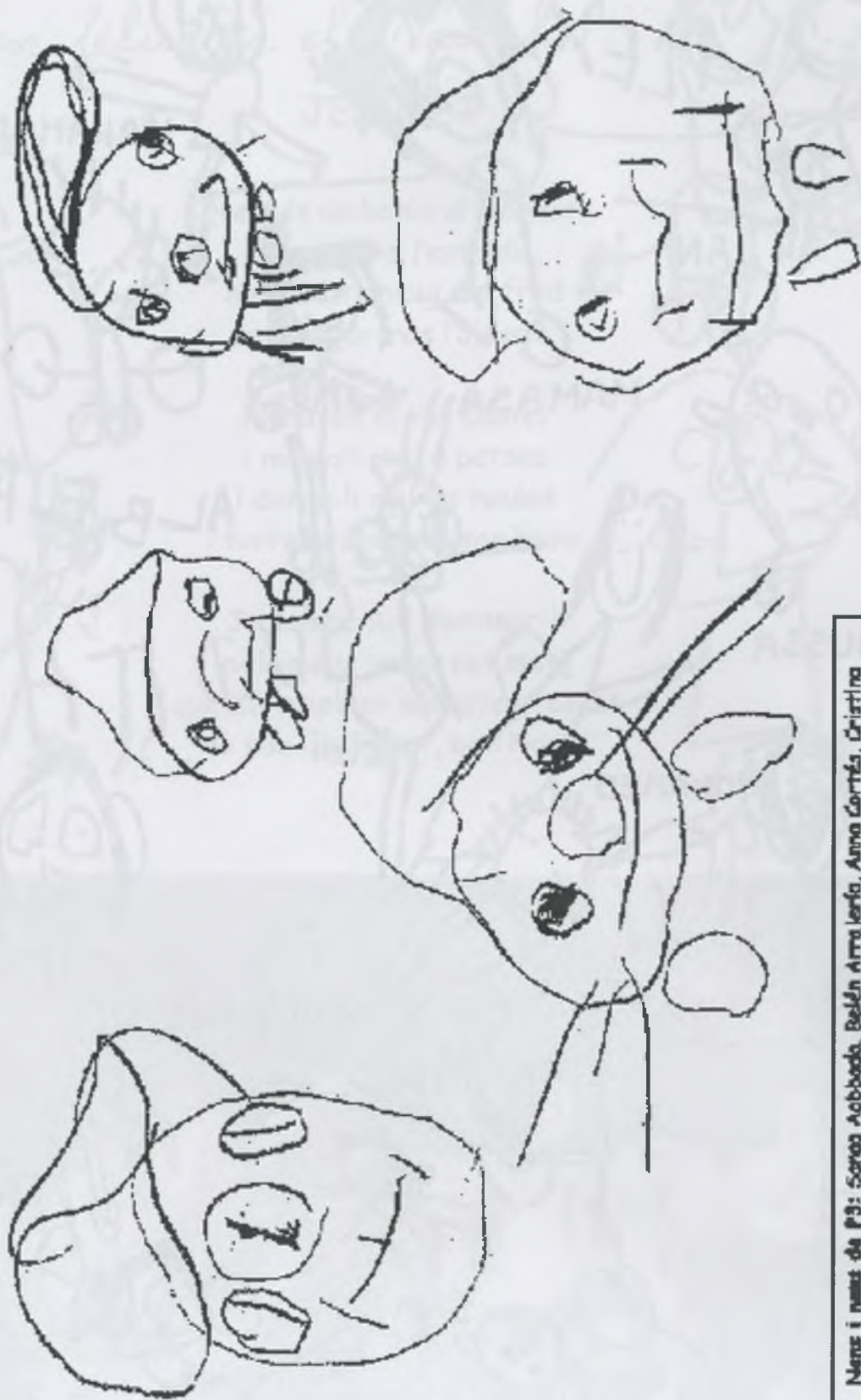
Jo també el vull adorar
i menjar-me'l a petons
i donar-li moltes neules
i torrons d'aquells tan bons.

Jo també vull demanar-li
pels meus pares estimats
que els ompli en aquestes festes
de pau i felicitat, bon Nadal.

AIXÍ VEUEN EL TIÓ ELS NENS DE P3

Nens i nenes de P3: Saraa Abbada, Belén Arroja, Anna Corrás, Cristina Costabella, Danda Chatty, Judit Durán, Sofia Martínez, Cristina Perales, Lorena Pulido, Eric Rabia, Mariana Sánchez, Adrià Vila, Anna Vilbar.

Tutors: Sra. Esther Blanco

Per Nadal, temps de miracle,
és també el temps del tió,
estimem-lo i agafem-lo
perquè en ragin més torrons.

Raja, tió,
per Nostre Senyor,
que si no fas bondat
et daré cop de bastó.
Tió, tió.

LES LLEGENDES DE L'ESTANY

EL DRAC DE BANYOLES

Hi havia una vegada un drac, que vivia dins l'estany i era molt dolent i es menjaven totes les bèsties vaques, xais, gallines, conills... La gent de Banyoles tenia molta por i va demanar a l'emperador Carlemany que el matés però tan rebut com era no va poder fer res. Fins que un dia Sant Miquel que vivia a les muntanyes del voltant del llac, va caure, va tirar la capa que havia sobre el drac i aquest es va tornar manxó. Després el drac i aquest a viure amb el Sant, i quan aquest va morir va tornar del fons de l'estany i no ha sortit més. A alguns vegades quan es vent i es mouen les aigües de l'estany diuen que és el drac que bruga.

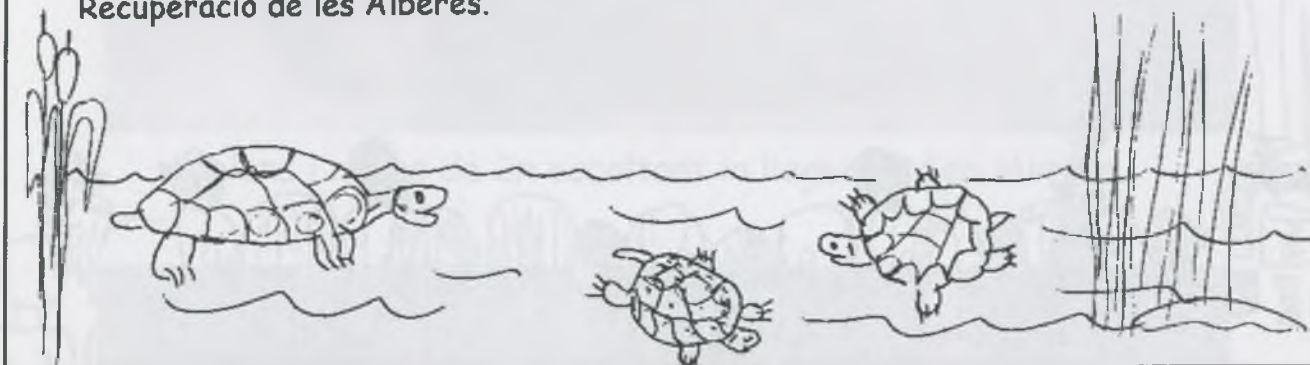
Els nens i nenes de 1r del C. Inicial

PARC DE LA DRAGA (Estany de Banyoles)
Els nens i nenes de 1r del C. Inicial realitzant la llegenda del Drac.

LES TORTUGUES.

A més de les Llegendes de l'Estany, la Yoli la nostra monitora de l'escola de Natura de Banyoles ens va explicar que abans a l'estany de Banyoles hi vivia dues espècies autòctones de tortugues. La de l'estany i la de rierol, totes dues conviuen pacíficament, compartien el menjar i també l'espai. Però poc a poc moltes persones van anar portant les seves tortugues de Florida, aquelles verdes i vermelles que es tenen en una peixera, Doncs aquestes tortugues en llibertat creixen molt i molt, i a més són carnívores van anar destruint l'habitat de les altres tortugues. Actualment les tortugues de rierol i d'estany han desaparegut de l'entorn i ara només en trobem de Florida. La Yoli va demanar que si nosaltres teníem tortugues d'aquestes no les haviem de tirar als rius, s'han de tornar a les botigues o al Centre de Recuperació de les Alberes.

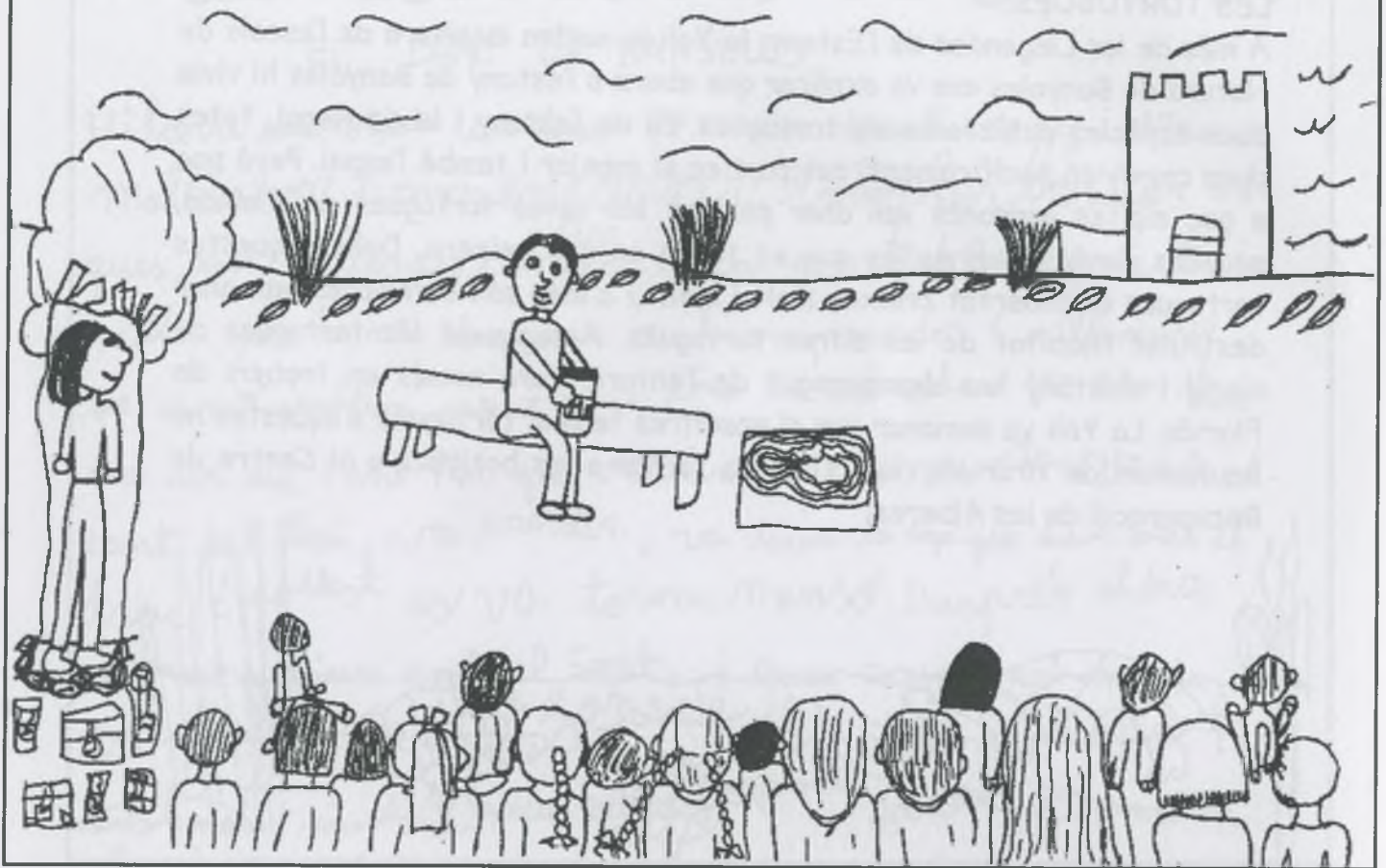
D'on ve l'aigua de l'estany?

Quan plou a la Garrotxa, l'aigua passa per sota terra i surt amunt formant l'estany de Banyoles.

Im. C.I

LA LLEGENDA D'EN MORGAT - 2m.C.I.

LA LLEGENDA DE LES GOGES

Les goges eren unes éssens
fantàstiques i invisibles
en forma de danes
molt belles que
viuen a les Estanes

2m. C. Inicial

Nens i nenes de 2n escoltant la llegenda d'en Morgat.

Les titelles són els personatges de la llegenda del drac.

Nens i nenes de 2n: Sofyan Aakid, Xabier Arrojería, María Bota, Yaiza Calderón, Gerard Carbó, Roser Cros, Ariadna Gámez, Enric Gómez, Marc González, Dani Guinó, Judit Martínez, Aaron Mensen, Lúdia Montoliu, Tània Nadal, Albert Pedraza, Eric Romero, Joana Sánchez, Musa Sillah, Clàudia Ventura, Alba Xargay.
Tutora: Rosa Albertí

Els nens i nenes de 1r escoltant la llegenda del drac.

Descobrint com es va formar l'estany de Banyoles.

Nens i nenes de 1r: Ilias Azooggah, Rabie Chahib, Gerard Comas, Marina Fernández, Marc Figuerola, Marc Frigola, Adrià Gispert, Fiona Gurnés, El Haucine Maaroufi, Mohamed Ondouh, Mireia Orellana, Naima Renart, Iris Romeu, Albert Saurí, Omar Sillah, Amenata Touray, Erik Trias.

Tutora: Ma. Mercè Mir

LA CASTANYADA

2n. de cicle mitjà

Quan torraven les castanyes nosaltres vam anar a mirar-ho. (Gerard)
 Uns pares i avis torraven les castanyes. (Aurora)
 Els d'Educació Infantil s'ho van passar molt bé amb les castanyes. (Joni)

A la tarda vam fer la gesta de la castanyada (Gustiam)

Al matí vam fer un clàssic de la tardor, molt bonic (Bibiana)

Vam fer un domini amb dibs, jocs, resples, delirios (Dani C.)

Va ploure i vam fer la festa al col·legi (Dani R.)

Quan fem la castanyada ens ne a veure la castanyera (Barbara)

La senyoreta de música cantava i monstres jueu i caridaders (Michael)

Vam fer les paperines nosaltres sols (Josep)

Les castanyes torrades es van repartir a tots els nens (Bibi)

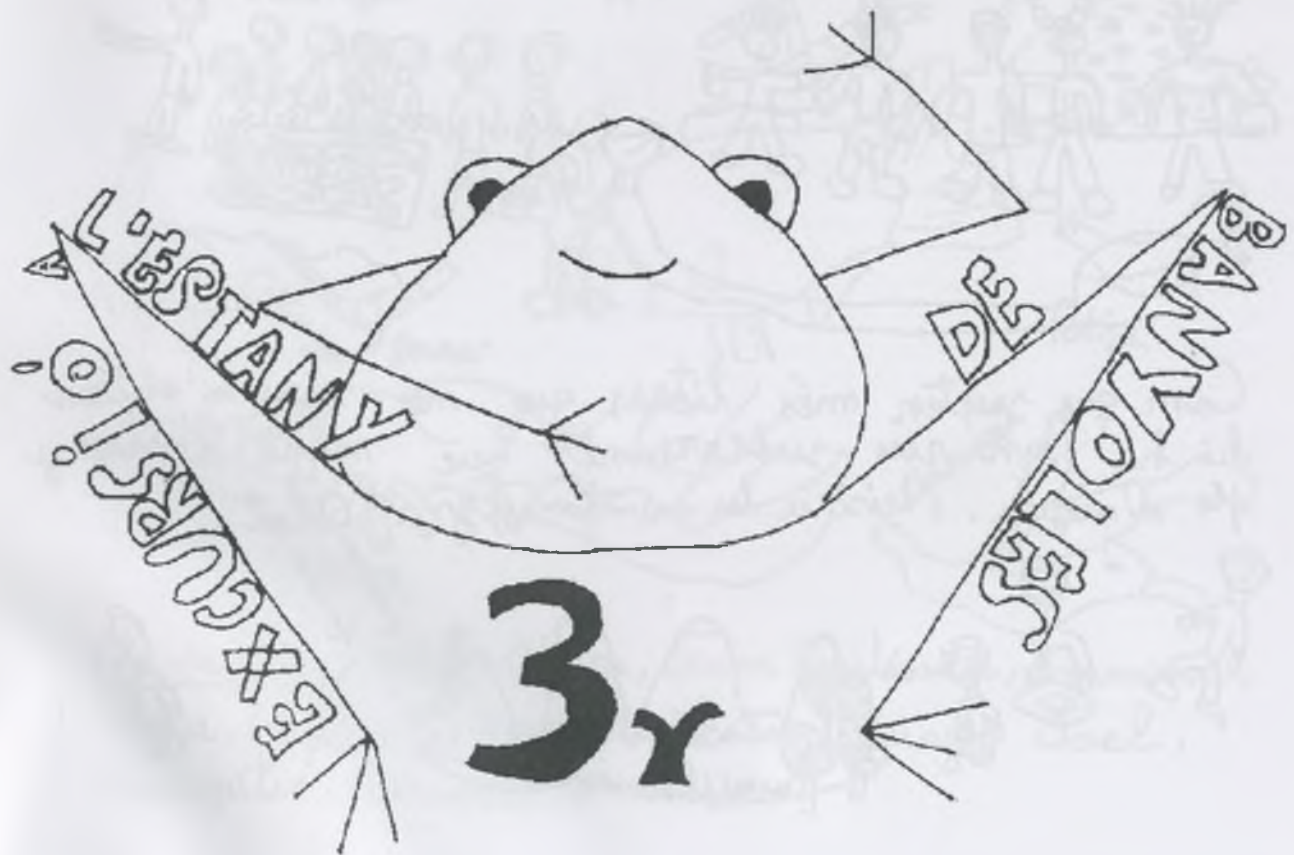
Mi'han agradat les castanyes, eren molt bones (Zoriana)

Jo és el primer any que menjo castanyes (Rosalena)

Ems ho vam passar molt bé (Jessica)

Vam cantar i veure jugar molt. (Hanya)

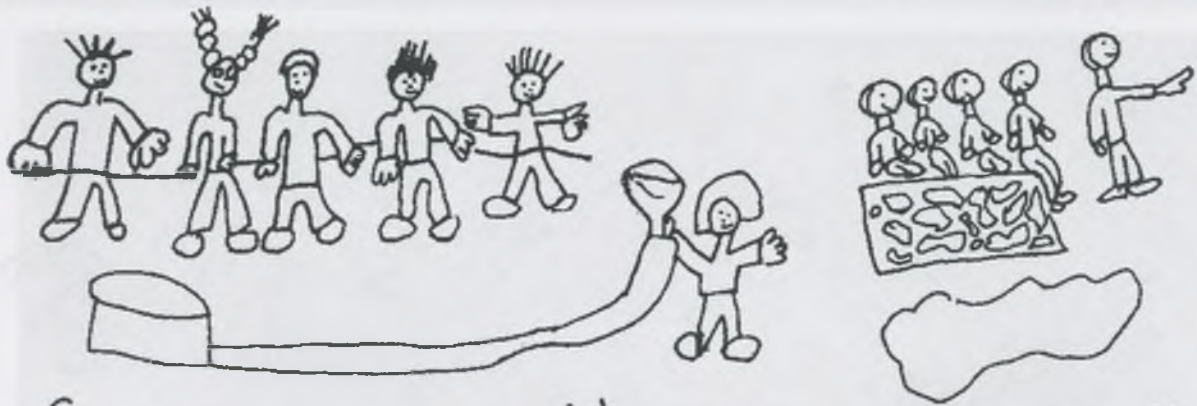
Com que les castanyes no m'agradaven les vaig portar a casa (Gomis)

Tots els nens i nenes de 1r fins a 6è van anar d'excursió a l'estany de Banyoles, a la comarca del Pla de l'Estany. Ens van explicar moltes coses i, el que és més important, van aprendre a estimar i a respectar la natura.

Al llac de Banyoles hi entren 132 litres cada segon, i en surten 760 litres.

Com que surten més litres que no pas n'entren hi ha un riu subterrani que manté l'estany ple d'aigua. Neix a les muntanyes d'Olot.

Vam veure animals en una gota d'aigua microscòpi.

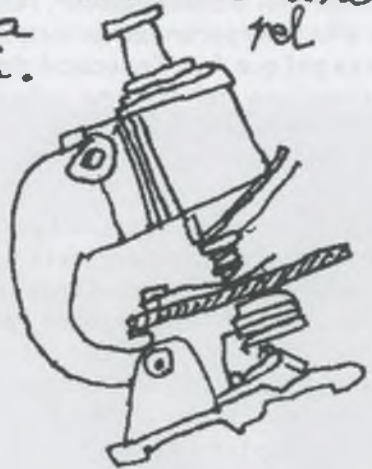
Clixò és una larva

de marquit

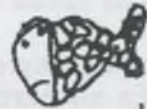
Una puça d'aigua.

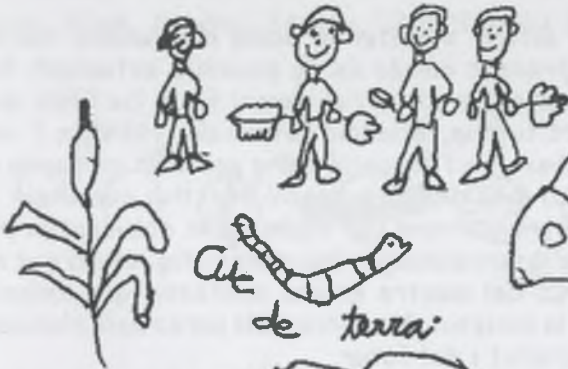
Vam conèixer la vegetació i els animals de l'estany.

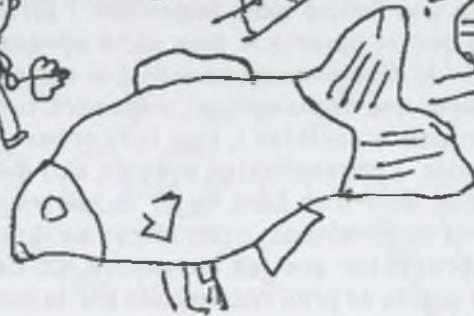
Són canyes aquàtiques

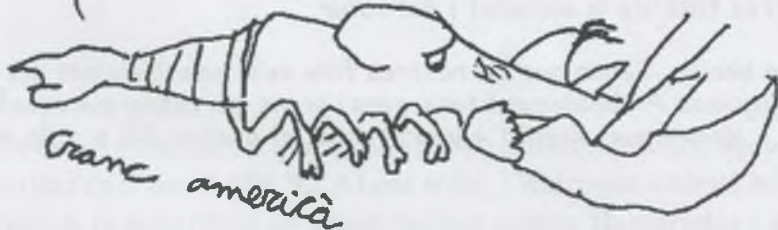
Reinetes

Alt de terra

Fotja

Granc americà

Garijat

1r de Cicle Mitjà: Àfrica, Òscar F., Jèssica, Francesc, Tània, Cristian, Òscar M., Denise, Yeray, Joel, Hadiyatu, Mohamed i Aleix.

La veu de l'APA

El primer trimestre ja s'acaba. Com és costum per aquesta època apareix un nou número de la nostra revista.

Aquests dies se'n parla, i molt, de la nova Llei de l'Ensenyament. Deixant de banda les implicacions polítiques, el Govern Espanyol, en un intent de millorar l'educació i el rendiment escolar, imposa una nova Llei de Qualitat, que caldrà llegir-la bé i interpretar-la. Segons els entesos en la matèria, l'antiga Llei d'Ensenyament, tenia unes mancances que calia corregir. En el redactat d'aquesta nova llei s'hi incorporen uns principis de qualitat del sistema educatiu i un nou redactat dels drets dels pares pel que fa a l'educació dels fills i també els drets dels alumnes. Així mateix es fan retocs en l'estructura del sistema educatiu, especialment a l'educació secundària, on s'estableixen nous itineraris, entre altres aspectes. Tot això em sembla molt bé. Però si no es destinen més recursos i més diners en l'educació, totes les lleis fracassaran.

No fa gaire vaig llegir: «El prestigi dels mestres s'ha perdut». Quan algú decideix ser mestre és perquè té vocació d'humanitzar, d'ensenyar el significat de les coses, perquè les persones, per nosaltres mateixos, podem aprendre com són les coses, però no allò que signifiquen. El mestre és qui ensenya a «llegir» les ments de les persones, a reflexionar sobre el significat dels conceptes i aprofundir en els pensaments: aquell que considerem «el nostre mestre» no és tan sols qui instrueix, sinó també qui educa.

Així doncs, el mestre té la funció de pedagog i instructor. En els nostres dies, en certs àmbits, el model científic de coneixements tècnics es valora per damunt de la formació cívica, i es considera que és únicament la família qui ha de proporcionar aquesta formació. I això és un error, ja que no es pot instruir sense educar, i viceversa. Hauríem d'aconseguir un triangle format per mestre-alumne-pares.

El mestre duu a terme una funció molt important i difícil: suscitar el desig d'aprendre. Ha de persuadir els alumnes que el plaer que hom obté aprenent només es fa possible estudiant. Ha d'exercitar la voluntat i la disciplina en un món que ret culte a l'oci i al negoci fàcil. De l'èxit que tingui, de les bones bases que aconsegueixi, dependrà tota la formació futura de l'individu. I són els individus els qui formen la societat i, com tots sabem, de l'educació d'una societat en depèn el seu futur en bona mesura. L'aprenentatge sorgeix a través de la vinculació afectiva que uneix el mestre amb el deixeble. Més d'un hem, triat la nostra carrera per l'admiració que sentim pel professor d'una matèria determinada, a uns altres se'ls van ennuegar les matemàtiques perquè no s'entien bé amb el professor que les ensenyava. La del mestre és una professió que exigeix molta responsabilitat i que no és prou reconeguda per la societat. Nosaltres, els pares dels alumnes, l'hi hem de tornar, pel bé dels nostres fills, de la societat i del futur.

S'acosta el Nadal, una festa sempre bonica. Segur que als nostres fills se'ls han il·luminat els ulls davant dels aparadors i catàlegs de joguines. Probablement tots, nens i grans, percebeu que aquestes dates irradien alegria, amor, pau ... Volem que, durant aquests dies, el vostre fill o filla sigui especialment feliç al vostre costat.

Bon Nadal i Felix Any Nou !

Joan Saurí Masgrau
President - Junta de l'APA

EL SISTEMA SOLAR

Els alumnes de 5è han decidit fer una ullada al cel, i han sentit curiositat per totes les coses que hi ha fora del nostre planeta. Han trobat cometes, estrelles, asteroides, planetes i més elements fascinants del nostre univers. Acompanyem-los en el seu viatge per les estrelles.

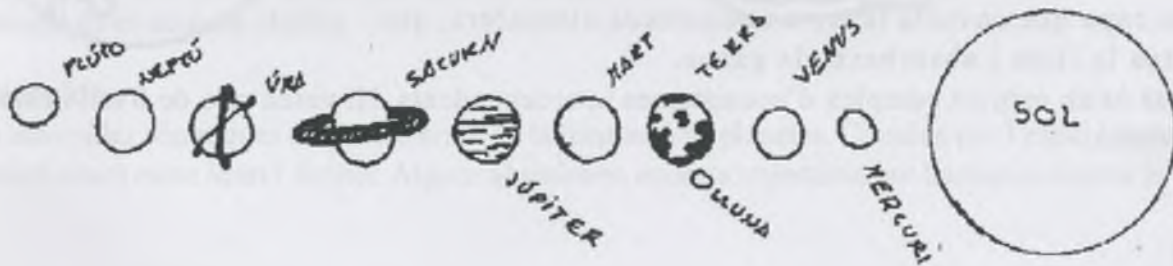
VIA LÀCTIA

La primera qüestió que va sorgir era on es trobava el Sistema Solar. Van veure que el Sistema Solar pertany a la **Via Làctia**, la gran galàxia estelada a la que pertany el Sol. Hi ha 100.000 milions d'estels disposats en un disc prim amb braços en espiral. Està formada per estrelles, cometes, asteroides, planetes i altres cossos celestes.

SISTEMA SOLAR

El Sistema Solar és el conjunt de planetes, estrelles, cometes i asteroides al qual pertany el nostre planeta. L'element més important és el Sol, una estrella que la seva energia permet que hi hagi vida a la Terra. Els planetes que formen el sistema solar són 9: Mercuri, Venus, Terra, Mart, Júpiter, Saturn, Urà, Neptú i Plutó.

Sol

El Sol és un estel comú que té uns 5.000 milions d'anys, aproximadament. La temperatura a la superfície és d'uns 5.500 °C. Al cor solar, l'hidrogen esdevé heli i aquesta transformació allibera energia. A la superfície es veuen taques solars, flamarades i grans explosions.

El Sol es un estel especial, ja que tan sols el tenim a 150 milions de quilòmetres. És una bola de gas ardent, unes 109 vegades més gran que la Terra. Els planetes giren al seu voltant descrivint una òrbita el·líptica.

A la capa superficial del Sol, on finalment l'energia esclata en forma de llum, els astrònoms hi observen una gran activitat. Les taques solars són el signe més destacable d'aquesta dinàmica. Són àrees del disc solar que són més fredes i menys brillants, en comparació amb la lluminositat de la capa externa.

El Sol permet que a la Terra hi hagi vida, ja que la seva energia és necessària per l'existència dels animals i de les plantes i dóna llum.

Mercuri

Mercuri és el planeta que es troba més a prop del Sol i completa l'òrbita al seu voltant en sols 88 dies. És el més petit de tots, llevat de Plutó. La superfície d'aquest planeta és tan calenta que s'hi pot fondre l'estany i el plom. Amb prou feina hi ha atmosfera i el terreny rocós està cobert de cràters.

Venus

Venus és el planeta més proper a la Terra. Una atmosfera espessa i nebulosa amaga la seva superfície. Hi ha una gran varietat de cràters, volcans i muntanyes. Es creu que antigament podia haver-hi hagut grans oceans.

Terra

La Terra és l'únic planeta on hi ha vida de tot el Sistema Solar. És el tercer planeta més a prop del Sol i gira al seu voltant (originant les estacions) a més de girar sobre ella mateixa (originant el dia i la nit). S'anomena planeta blau perquè set de les seves deu parts estan formades per aigua, que ajuda a regular la temperatura interna de la terra. Als extrems trobem els pols, grans casquets de gel. A més, hi ha una capa que envolta la terra anomenada atmosfera, que dispersa la llum i absorbeix els gasos.

La Terra és un conjunt complex d'ecosistemes interdependents. Hi viuen més de 6 mil milions de persones.

Mart

Mart és un planeta molt semblant a la Terra, encara que és més petit i fred. Té gorges profundes, volcans gegants i grans deserts. Dues petites llunes orbiten a l'entorn del Planeta Vermell, nom amb què es coneix popularment degut a la seva superfície argilosa. La seva gravetat és inferior a la de la Terra i es creu que a la superfície hi havia hagut aigua.

Júpiter

Júpiter és el planeta més gran del Sistema Solar, amb un diàmetre 11 vegades més gran i una massa que supera 318 vegades la del nostre planeta. Presenta una gran Taca Vermella, una gran tempesta que dura des de fa 300 anys. Al seu voltant orbiten 16 satèl·lits, un dels quals, Europa, posseeix l'oceà més gran de l'univers.

Saturn

Saturn té un atractiu sistema d'anells. És el segon planeta més gran del Sistema Solar. La seva atmosfera és d'hidrogen i com que la seva densitat és més petita que la de l'aigua, si trobéssim un oceà el suficientment gran, el planeta suraria.

Urà i Neptú

Urà i Neptú són planetes gegants i gasosos amb un sistema d'anells finíssims. Urà està inclinat cap a un dels seus cantons i Neptú té una atmosfera tempestuosa.

Plutó

Plutó és més petit que la nostra lluna i està fet de roca i de gel. Es creu que no sigui un planeta vertader, sinó que fos un cometa o una gran massa de residus espacials.

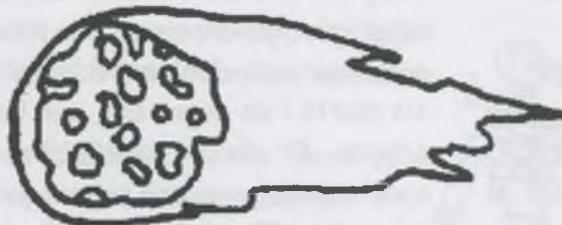
Estrelles, Asteroides i Cometes

Estrelles

Els estels són grans esferes de gas que tenen llum pròpia. El conjunt d'estels formen constel·lacions, formes definides per dividir el cel. Els 12 signes del zodíac són les constel·lacions més conegudes.

Cometes

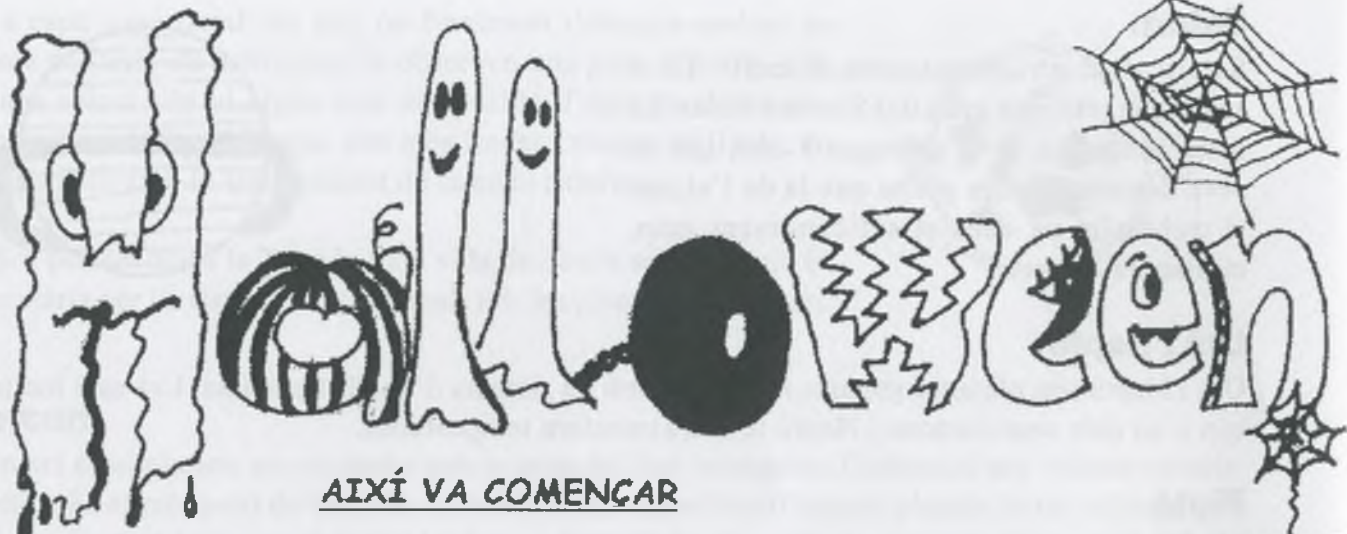
Els cometes són restes del naixement de l'univers que porten milers de milions d'anys donant voltes per l'univers. Estan compostos de gel i roques i moltes vegades arrossegueu una bonica cua que arqueja pel cel. El més conegut és el cometa Halley.

Asteroides

Els asteroides són roques despreses arran de la formació de planetes. Circulen per l'espai i formen un cinturó situat entre Mart i Júpiter. Alguns abandonen aquesta trajectòria per llançar-se contra la Terra.

Alumnes de 5è: Nayara Àvila, Robert Bagudanch, Laura Bergillos, Daniel Cayuela, Jordi Costabella, Gemma Cros, Ariadna Donate, Sandra Figueroa, Eduard Fugarolas, Cristina Góngora, Alex Llinàs, Anabel Montoliu, Patricia Ponce, Chantal Romero.

AIXÍ VA COMENÇAR

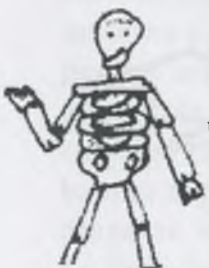
L'origen de Halloween comença al festival celta de Samhain. Fa 2000 anys els celtas que vivien a Irlanda, Regne Unit i nord de França celebraven l'any nou l'1 de novembre. Aquest dia era la fi de l'estiu i la collita i el principi del fred i fosc hivern, temps que s'associava a la mort humana. Els celtas pensaven que la nit de cap d'any els esperits dels morts tornaven a la Terra. Creien que aquests esperits a més de fer malbé les collites i causar problemes, ajudaven als Druides o sacerdots celtas a fer prediccions sobre el futur, profecies que confortaven la gent i la guiaven durant el llarg hivern.

Per commemorar l'esdeveniment els druides feien fogueres gegants on cremaven animals com a sacrificis als Déus celtas.

L'any 43 a.C. els romans ocupaven quasi tot el territori celta. Durant els anys que governaren les terres celtas, la tradició de Samhain es va combinar amb dos festivals romans; un dia, a finals d'octubre, que honoraven els morts i un segon dia, que honoraven a Pomona, deessa de la fruita i dels arbres. El símbol de Pomona és la poma i això, explica l'origen dels tradicionals jocs amb pomes que es fan per Halloween.

Al segle VII, el Papa Bonifaci IV designà l'1 de novembre el dia de Tots Sants (All Hollows) era un dia per honorar els sants i màrtirs. Es creu que el Papa volia substituir el festival celta per una festa religiosa. D'aquesta manera la nit de Samhain es va anomenar All-Hollows Eve (nit de Tots Sants) i temps després Halloween.

A l'any 1000 d.C. l'Església va instaurar el dia de Totes les Ànimes (All Souls' Day), un dia per honorar els morts. Es celebrava de manera semblant a Samhain, amb fogueres, desfildes i disfresses d'àngels, sants i dimonis. Aquestes celebracions s'anomenaren Hallowmas.

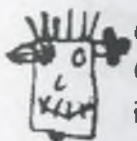
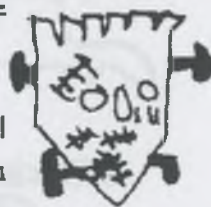
QUIN ÉS L'ORIGEN DEL "TRICK OR TREAT"?

La tradició del "trick or treating" es creu que té el seu origen en les desfilades que es feien a Anglaterra. Durant aquestes celebracions els ciutadans més pobres demanaven menjar de casa en casa i les famílies els donaven uns pastissos anomenats "soul cakes" (pastissos d'ànimes) i ells a canvi prometien resar pels morts de les seves famílies. Donar aquests pastissos va ser una idea de l'Església per substituir l'antiga pràctica de deixar vi i menjar als esperits. Més endavant aquesta pràctica la feien els nens que anaven de casa en casa al seu barri demanant, beguda, menjar o diners.

PER QUÈ LES CARABASSES SÓN UN SÍMBOL DE HALLOWEEN?

La costum de buidar les carabasses es creu que ve del folklore irlandès: el "Jack or Lantern". La llegenda explica que un home que es deia Jack va enganyar el dimoni, el va tancar en un arbre i va dibuixar una creu al tronc. Després va fer un tracte amb el diable: si mai més no el tornava a temptar, el deixaria sortir.

Quan Jack va morir se li va denegar l'entrada al cel per les seves pràctiques i a l'infern per haver enganyat al dimoni. El diable li va donar una espelma dins d'un nap per guiar-lo en la foscor.

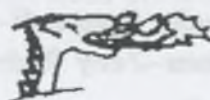
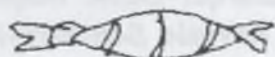
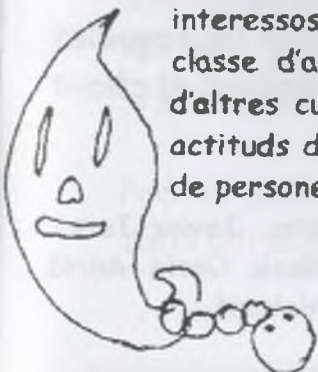
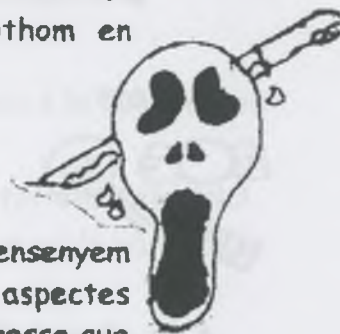

Els irlandesos, al principi, utilitzaven naps com a "Jack's lanterns" però quan els immigrants van arribar a Amèrica, van trobar que les carabasses eren més fàcils de buidar i més atractives. Avui en dia, buidar les carabasses (pumpkin carving) és una de les activitats preferides per tothom en aquestes dates.

PER QUÈ CELEBRAR HALLOWEEN A L'ESCOLA?

Perquè la llengua no pot anar separada de la cultura. Perquè quan ensenyem una llengua als nostres alumnes, estan aprenent també els aspectes socioculturals dels països d'aquesta parla. Com a mestres ens interessa que l'alumne conegui aspectes culturals i socials que siguin propers als seus interessos i motivacions. Això ajudarà a que no només disfrutin amb la classe d'anglès mentre aprenen, sinó que arribin a conèixer l'existència d'altres cultures i tradicions. Només així ajudarem als alumnes a mostrar actituds de respecte per les opinions, sentiments i manera d'expressar-se de persones que parlen una llengua diferent a la seva.

Tot això no vol dir que hem d'oblidar tradicions tan nostres com la Castanyada, la qual celebrem el mateix dia que Halloween. Tot el contrari, serà un moment especialment adequat per fer veure als alumnes que no tots els països celebren les mateixes coses i fins i tot poden celebrar la mateixa festa com Tots Sants, de diferents maneres.

VOCABULARI QUE CAL SABER

Dracula

Ghost

Broomstick

Black cat

Mummies

Moon

Witch

Frankenstein

Trick or treat

Spider

Monster

Skeleton

Pumpkin

Jack o' lantern

Bat

Web

Sweets

A la classe d'anglès hem treballat aquest vocabulari fent un bingo, memory i mímica. A més per ambientar-nos encara més hem fet una careta.

El dia de Halloween vàrem jugar altre cop al bingo, vam fabricar un esquelet de paper que tenia moviment i vam imitar el trick or treat cantant el chant que vam aprendre.

Karim Aakid-Aida Camara-Eduard Carbó-Marc Comas-Evelyn DelMonte- Javier Jara-Sonia Liaqat-Milouda Maaroufi-Cristina Mallorquí-David Miquela-Melanie Ortiz-Adrià Polvillo-Oliver Ramos-Jeny Rodríguez-José Antonio Sánchez-Xavier Valentí.

6è de Primària.

Un conte per tots aquells que volen descobrir la Música...

Vet aquí que...

en un poble molt alegre on sempre hi havia música al carrer, tothom cantava, ballava, xiulava... hi vivia l'Harmonia, que deia que no li agradava gens la música. No en volia ni sentir a parlar! Tot el dia feia morros, i sempre estava empipada amb tothom. Els altres nens la feien enfadar i li deien Harmonia l'aburrida. I és que no tenia mai ganes de jugar, i encara menys de cantar i ballar, és clar!

Un dia va conèixer una senyora molt vella, molt vella,... que sabia moltes i moltes coses i li va dir:

-Harmonia, m'han dit que no t'agrada la música?

L'Harmonia, morruda com sempre, va fer que no amb el cap sense dir ni mitja paraula...

-I ja te n'has adonat que la música és a tot arreu?

L'Harmonia que estava convençudíssima de les seves poques ganes d'escoltar música, de cantar, de ballar... es va posar a riure... pensant que aquella pobra dona ja perdia la xaveta de tant velleta que era.

Però la dona va insitir... - Què t'agrada fer a tu?

-Mirar la Tele! -va dir l'Harmonia.

Apa! Quina una cosa que li havia dit! la velleta es va asseure l'harmonia a la falda i li va explicar:

-La música és a tot arreu i a totes les coses que fas cada dia... fins i tot a la televisió!

L'harmonia insistia, tossuda com una mula... -No! no! quan fan música ja no la miro... Era del morro fort l'Harmonia! I la senyora li continuava explicant...

-No! no! no vull pas dir quan està engegada!

-Oh! Doncs si està parada de cap manera fa música...

-Oi tant! que en fa... fa silenci!

-Jajajajajaja! L'Harmonia es va posar a riure.

Però és que la velleta tenia tota la raó... El silenci també forma part de la música, com tants altres sons i sorolls que sentim cada dia a molts llocs diferents.

La velleta continuava intentant convèncer la petita tossuda...

-I quan l'engegues quina música fa la teva televisió?

-Ah no! No en fa... jo no miro canals que facin música!

-No pot ser!-li va dir la vella- Segur que fa alguna música!

L'Harmonia va saltar de la falda de la senyora velleta, li va fer un petó a la galta i li va continuar dient ben morruda... A mi no m'agrada la música! I se'n va anar cap a casa tota preocupada.

De camí cap a casa no es podia treure del cap tot aquelles cabòries que li havia explicat la senyora i amb un silenci absolut intentava escoltar totes les coses que li passaven, per comprovar si era cert el què li havia explicat!

En arribar a la porta de casa... va buscar les claus que tenia a la butxaca *clinc! clinc! clinc! creng! creng!* Va posar la clau al pany i li va fer donar voltes... *crack crack! clac!* Va obrir la porta *nyiiiiieeeeeeeec!* i va caminar fins al menjador *plim! plam! plim! plam! plim! plam!* Va saltar sobre el sofà... tot i que la mare li diu que no ho faci... *ploooof!* es va treure les sabates, i les va deixar caure a terra *plack! plack!* va agafar el comandament a distància i va engegar la televisió... *pip! xxxxxxxxuuap! balaala bla bla bla...*

L'Harmonia es va quedar sense paraules... la velleta tenia raó... en totes les coses que feia hi havia música....

Llavors, a l'Harmonia se li van acudir un munt de coses per escoltar... els ocells al matí, el despertador, els sons que faig quan em rento les dents, els grinyols de les portes, la mare quan fa el dinar...

L'Harmonia havia descobert la Música! Deia que no li agradava perquè no sabia escoltar-la! Ara ja no ho podia dir!

A partir d'aquell dia l'Harmonia es va tornar una nena riallera, amb ganes de jugar amb els altres nens, i també de cantar i ballar... Això sí! De tossuda ho continuava essent tant com abans!

I conte contat... ja està explicat! Vet quí un gat, vet aquí un gos i aquest conte ja s'ha fós!

Maria Puig i Ferrer.
Mestra d'Educació Musical.

Hem fet tot això i molt més
amb el vostre suport i col·laboració.

Tota la Comunitat Educativa (alumnes, pares i mestres)
hem tornat a fer possible aquesta revista.